

РЕШЕНИЕ

№ 511

гр. Благоевград, 01.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ПЪРВИ ВЪЗЗИВЕН
ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и първи юни
през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Катя Бельова

Членове: Лилия Масева
 Анета Илинска

при участието на секретаря Здравка Янева
като разгледа докладваното от Анета Илинска Въззивно гражданско дело №
20221200500364 по описа за 2022 година

И за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 258 и сл. ГПК.

С Решение №144/29.03.2022 г., постановено по гр. д. №2916/2021 г., РС – Благоевград е отхвърлил предявените от ЯНК. В. ИВ., с ЕГН ***** с постоянен адрес: град Благоевград, ул. „адрес“ № 10, чрез пълномощник адв. Е.П. - САК срещу „Център за подпомагане на личностно развитие - Общинско общежитие“ с Код по БУЛСТАТ ***** със седалище и адрес на управление: град Благоевград, ул. „адрес“ № 53, представлявано от М.К.Б. – Директор, при условията на кумулативно обективно съединяване, искове - за признаване уволнението на ищеца ЯНК. В. ИВ. с ЕГН ***** за незаконно и отмяна на заповед № 41 от 25.10.2021г., издадена от директора на ЦПЛР - Общинско общежитие, с която е прекратено трудовото правоотношение с ищеца на основание чл.328, ал.1, т.2 КТ - съкращаване в щата; за възстановяване на ищеца ЯНК. В. ИВ. с ЕГН ***** на заеманата преди уволнението длъжност „Главен счетоводител“ при работодателя ЦПЛР - Общинско общежитие; за осъждане на ответника да заплати на ищеца обезщетение за времето, през което е останала без работа поради уволнението, а именно за периода от 26.10.2021г. до 26.04.2022 г. в размер на 410,00 лева месечно, изчислено върху последното получавано трудово възнаграждение, а именно сума в размер на 2460,00 лева, като НЕОСНОВАТЕЛНИ и я осъдил да заплати направените от насрещната страна по делото разноски за адвокатско възнаграждение в размер на

700,00/седемстотин/ лева.

Срещу това решение е постъпила въззивна жалба от ЯНК. В. ИВ., ЕГН ***** , адрес: гр. Благоевград, ул. „адрес“ №10, чрез пълномощник - адвокат Е.П..

Твърди се, че същото е неправилно. Сочи, че крайните правни изводи на съда не кореспондират със събраната в производството доказателствена съвкупност, а от друга страна същите противоречат и на приложимата нормативна уредба.

Излага следните съображения:

Първоинстанционният съд неправилно не разгледал направено възражение за нищожност на представен от ответната страна с писмения отговор - Граждански договор № 1/ 01.11.2021 г., сключен между ответника и трето на спора лице – В.Д.. Документът бил представен в подкрепа на твърдението, че счетоводството на ответната страна се осъществява въз основа на облигационно правоотношение и в този смисъл е налице предоставяне на трудов резултат от „назначеното по граждански договор“ лице, а не на предоставяне на работна сила, каквато е характерна за трудовите правоотношения. В първото по делото съдебно заседание от ищцовата страна било направено изрично възражение за нищожност на процесния граждански договор на основание чл. 26, ал.2 от ЗЗД във вр. с чл. 17, ал.1 от ЗЗД - поради относителна симулация. Така направеното възражение било прието за съвместно разглеждане от състава на съда. Въпреки това, в решението си съдът посочил, че „това възражение следва да се счете за преклудирано и като такова - недопустимо да се въвежда като предмет на спора след подаване на иска и след изтичане на срока за становище по разпореждането и доклада по делото и след изтичане дори на срока по чл. 358, ал. 1, т. 2 от КТ - за оспорване изобщо на уволнението по съдебен ред."

Твърди се, че възражението е направено в първото открито съдебно заседание заради обстоятелството, че гражданският договор, имащ качеството на писмено доказателство по делото, към датата на съдебното заседание не е изрично приобщен към доказателствената съвкупност, т.е. това възражение няма как да бъде преклудирано.

Абсолютно същите аргументи били валидни за представения втори граждански договор, а именно Граждански договор № 1/ 04.01.2022 г., по отношение на който също било направено възражение за нищожност, прието за съвместно разглеждане от състава на съда.

Въззивникът изтъква, че се установява наличието на относителна симулация по смисъла на чл. 26, ал.2 от ЗЗД във вр. с чл. 17, ал.1 от ЗЗД. Наличието ѝ представлявало самостоятелно основание за отмяна на уволнението, доколкото очевидно при работодателя било назначено лице на същата длъжност, на каквато е била назначена ищцата, която длъжност имала и идентични трудови функции.

Според въззивника, чрез съставянето и подписването на двата граждански договора, ответното предприятие се е опитало да прикрие две обстоятелства:

- Извършеното фиктивно съкращаване на щата на длъжността „главен счетоводител“,

т.е. да прикрие изцяло незаконосъобразността на уволнението на ищцата;

- Действителните си правоотношения с лицето В.Д..

В този смисъл, неправилни били и изводите на първоинстанционният съд досежно обстоятелството, че : „от представените по делото писмени доказателства не се установявало, че след уволнението на ищеца в дружеството е съществувала щатна длъжност “главен счетоводител” при ответника.

Неправилни били изводите на съда относно това - следва ли да се изследва въпроса относно това кой е компетентен орган да вземе решение относно съкращаване в щата на звеното и своевременно ли е заявено това основание.

Въззивникът отправя искане, за отмяна на обжалваното съдебно решение от 29.03.2022 г., постановено по гражданско дело № 20211210102916/21 г. по описа на Районен съд Благоевград, като неправилно и въззивният съд да уважи изцяло предявените иски претенции.

Претендират се сторени разноски в двете инстанции, за което в провело се открито съдебно заседание по делото пред въззивния съд се представя списък по чл. 80 ГПК.

В срока по чл. 263 ГПК не е постъпил писмен отговор от въззиваемата страна. В провело се открито съдебно заседание, същата се представлява от пълномощник, който оспорва въззивната жалба като неоснователна. Претендират се сторени разноски, за които се представя списък по чл. 80 ГПК.

Не са направени доказателствени искания от страните и не са събирани нови доказателства от въззивния съд.

Съдът, след преценка на събраните доказателства, касаещи предмета на спора, по вътрешно убеждение и въз основа на закона, предметните предели на въззивното производство, очертани с жалбата, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 259, ал. 1 от ГПК, от страна в първоинстанционното производство, чрез надлежен представител, насочена е срещу първоинстанционен съдебен акт, подлежащ на въззивна проверка, съдържа необходимите реквизити, не страда от пороци, като са извършени необходимите действия по администрирането ѝ, поради което съдът я намира за допустима.

Въззивният съд приема, че така постановеното решение на РС е валидно, допустимо и правилно.

Разгледана по същество, въззивната жалба е неоснователна поради следното:

Районен съд – Благоевград е бил сезиран с обективно съединени иски

претенции по чл.344, ал.1, т.1, 2 и 3 от КТ.

Въззивният съд намира, че констатациите на първоинстанционния съд относно твърденията на страните с исковата молба и писмения отговор не следва да се преповтарят в настоящото решение и съгласно чл. 272 от ГПК препраща към мотивите на първоинстанционния съд.

Установява се по делото, че е сключен трудов договор № 5/23.09.2014г., между ЯНК. В. ИВ. и Общински ученически интернат, като ищцата е приела да изпълнява при този работодател длъжността „Главен счетоводител“ с код по НКПД 2411602, считано от 23.09.2014г. при непълно работно време от 4 часа, за неопределено време.

С решение № 273 т.1 и т.2 по Протокол № 9 от заседание на Общински съвет Благоевград от 27 юни 2014г. , на основание чл.21, ал.2 от ЗМСМА, вр. с чл. 99, т.2 и чл.102, ал.2 от АПК Общински съвет -Благоевград е отменил Решение № 43 по Протокол № 2 от заседание на Общински съвет - Благоевград от 22.02.2013г. и е възобновена дейността на Общински ученически интернат - Благоевград, считано от началото на учебната 2014/2015г.

С Решение № 177 по Протокол № 6 от заседание на Общински съвет - Благоевград от 26 май 2017г., на основание чл.21, ал.1 т.23 от ЗМСМА и чл.310, ал.5 от Закона за предучилищно и училищно образование, е взето решение за преобразуване чрез сливане на ЦПЛР - Ученическо общежитие и ЦПЛР - Общежитие за деца спортисти в ЦПЛР - Общинско общежитие, считано от 15.09.2017г., като трудовите правоотношения на персонала на ЦПЛР - Ученическо общежитие и ЦПЛР - Общежитие за деца спортисти да се уредят по реда на чл.123, ал.1, т.1 от КТ.

На основание на горното решение, при условията на чл.123 КТ, ищцата е продължила да заема длъжността Главен счетоводител при ЦПЛР - Общинско общежитие, като на 04.01.2021г. е сключено помежду им последно Допълнително споразумение № 17 към Трудов договор № 5 от 23.09.2014г., с което трудовия договор е изменен по отношение на размера на трудовото възнаграждение и същото е уговорено в размер от 410 лв.

Видно от утвърденото поименно щатно разписание на ЦПЛР - Общинско общежитие, считано от 15.01.2021г. /л.21/ и длъжностно разписание от същата дата /л.20/ е, че в щатната численост на работодателя е предвидена половин щатна бройка за длъжността „Главен счетоводител“, която е заета от ищцата ЯНК. В. ИВ..

Със Заповед № 44 от 29.10.2021г. на директора на ЦПЛР - ОО, издадена на основание чл.259, ал.1 и чл.258, ал.1 от Закона за предучилищното и училищното образование вр. с чл.31, ал.1, т.12 и чл.31, ал.3 от Наредба № 15/22.07.2019г.за статута и професионалното развитие на учителите, директорите и другите педагогически специалисти и на основание раздел II, т.1 от заповед № 250 - ЧР/13.04.2021г. на кмета на община Благоевград е утвърдено длъжностно разписание на персонала и поименно разписание на длъжностите в ЦПЛР - Общинско общежитие, считано от 01.11.2021г.

Видно от утвърденото към тази дата длъжностно разписание и

поименно разписание на длъжностите, считано от 01.11.2021г. /л.22 и л.23/ е, че в структурата на работодателя от тази дата липсва щат за длъжността „Главен счетоводител“.

Със Заповед № 41 от 25.10.2021г., издадена от Директора на ЦПЛР - ОО, на основание чл.328, ал.1, т.2 КТ - съкращаване в щата, **считано от 01.11.2021г.** е прекратено трудовото правоотношение с ищцата. Заповедта е връчена лично на ищеца на 26.10.2021г.

С граждански договор № 1, сключен на 01.11.2021г. между ЦПЛР - Общинско предприятие, от една страна, като възложител и трето лице - Вилиана Венциславова Джизова, от друга, като изпълнител, считано от сключването му - до 31.12.2021г. е възложено на изпълнителя да извършва цялостното счетоводно обслужване на ЦПЛР - Общинско предприятие.

Такъв граждански договор, под № 1 от 04.01.2022г. със срок до 31.12.2022г., е сключен отново между ответника и В.Д., и с който е възложено на това лице, в качеството на изпълнител да извършва цялостното счетоводно обслужване на работодателя.

От представената от ответника справка за актуално състояние на действащите трудови договори, става видно, че към 03.12.2021г. /л.26/, липсва отразена длъжност- главен счетоводител.

От ТД на НАП София, област Благоевград е изискана и представена Справка актуално състояние на всички трудови договори при работодателя за периода от 01.01.2021г. до 11.01.2022г.

Според представената разпечатка от ИС на НАП са видни имената на служителите и съответните им длъжности съгласно НКПД, като за длъжността - Главен счетоводител кода по НКПД е 24116002 и в справката с този код е отразена само длъжността, заемана от ищеца ЯНК. В. ИВ., но считано от 01.11.2021г. е вписано прекратяване. След това липсва вписване на длъжност и имена на лице, което да заема длъжността с посочения код по НКПД - 24116002.

Със Служебна бележка изх.№ 1 от 10.01.2022г. /л.40/, издадена от ЦПЛР - Общинско обществено предприятие се установява, че брутното трудово възнаграждение на ищеца за последния пълен отработен месец е 410 лв.

Видно от удостоверение образец УП2 № 23 от 15.11.2021 г. /л.8,9 от първоинстанционното дело/, издадено на ищцата, за главен счетоводител на ответния работодател, изготвил този документ, е посочено името и стои подписа на В.Д. – наетото по граждански договор лице.

Видно от Справка за трудови договори от 12.01.2022г. /л.56/ се установява, че считано от 18.10.2021г. ищцата ЯНК. В. ИВ. има сключен трудов договор с Общинско предприятие „Б.С.Р.“ /ОП/ гр.Благоевград.

С обжалваното решение, РС – Благоевград е отхвърлил изцяло предявените иски и е осъдил ищцата да заплати сторените от ответника разходи.

За да отхвърли иска по чл.344, ал.1, т.1 от КТ - за отмяна на заповед за прекратяване на трудово правоотношение поради съкращение на щата, съдът

е приел, че ищецът е посочил и оспорил в исковата молба уволнението само на едно конкретно основание - твърдението, че не е налице реално съкращаване на щата, а и фиктивно такова, тъй като за същата длъжност от работодателя бил сключен граждански договор с трето лице.

Всички други възражения и основания, РС приел, че са несвоевременно заявени. Приел, че не следва да обсъжда наведените твърдения, че сключените между работодателя и трето лице два последователни граждански договори за същата длъжност - са нищожни, на основание чл.26 вр. с чл.17 от ЗЗД, като привидно сключени. Изложил съображения, че на основание чл.314, ал.1 ГПК вр. с чл.312, ал.2 ГПК това възражение следва да се счете за преклудирано и като такова недопустимо да се въвежда като предмет на спора след подаване на иска и след изтичане на срока за становище по разпореждането и доклада по делото и след изтичане дори на срока по чл. 358, ал.1, т. 2 от КТ - за оспорване изобщо на уволнението по съдебен ред.

Аналогични според РС са съображенията за недопустимо излагане на неподдържано основание изобщо до приключване на устните състезания, а въвеждането едва за първи път с писмените бележки по делото, както процедирал в случая ищецът, а именно - като заявил за първи път едва в писмените бележи, че става дума за взето решение за съкращаване на щата от некомпетентен орган.

РС направил извод, че в случая е неоснователно оспорването от ищеца, че сключените граждански договори са нищожни като привидни. Сключването на граждански договор с предмет възлагане осъществяване на счетоводно обслужване на работодателя не засяга законосъобразността на уволнението. Този факт не водел до извод за фиктивно съкращаване на щата. Въпрос на преценка за целесъобразното и ефективно осъществяване на дейността на работодателя при реализирането на работата е дали определени длъжности да се извършват от лица наети по трудово правоотношение. Установено било по делото, че след уволнението на ищеца, не е съществувала щатна длъжност "главен счетоводител" при ответния работодател. Няма данни, че след прекратяването на правоотношението с ответника функциите на длъжността, заемана от ищеца - са продължили да се осъществяват като трудови. Недопустима била съдебна преценка на основанията на работодателя за това какъв договор да предпочете да сключи, както и намесата в свободата на договаряне с трети лица.

РС направил краен извод, че уволнението е извършено законосъобразно на оспорените в срок и непреклюдирани оспорвания от ищеца, поради което искът за признаване на уволнението за незаконно и за отмяна на заповедта, с която е извършено, е неоснователен.

За да отхвърли исковете по чл.344,ал.1,т.2 от КТ и чл.344,ал.1,т.3 във вр. чл.225 от КТ- за възстановяване на заеманата преди уволнението длъжност и заплащане на обезщетение за времето, през което ищеца е бил без работа поради уволнението, първоинстанционният съд е приел, че отхвърлянето на същите като акцесорни е последица от отхвърлянето на

първоначалния главен иск за отмяна на заповедта за прекратяване на трудовото правоотношение. Посочил още, че видно от справката за вписани действащи трудови договори на името на ищеца - л.56 от делото, считано от 18.10.2021г. ищецът е започнал работа при друг работодател.

Настоящият въззивен състав споделя крайните изводи на районния съд относно неоснователността на предявените искове като правилни и базирани на установените по делото факти.

Въззивният състав ще разгледа оплакванията и възраженията, направени с жалбата, приемайки ги за неоснователни по следните съображения:

Относно заявеното от ищеца оспорване компетентността на органа, взел решение за съкращаване щата на длъжността, заемана от ищцата:

Констатира се, че не е навещдан такъв довод нито в исковата молба, нито в хода на производството.

Фактическият състав на уволнението поради съкращаване на щата предвижда установяване на реално премахване, считано от определен момент за в бъдеще, на отделни бройки (длъжности) от утвърдения общ брой на служителите за заеманата длъжност, което се извършва от работодателя по съответния ред. Мотивите на работодателя да извърши съкращаването на този щат са свързани с управленско решение и същите не подлежат на съдебен контрол, поради което и не е необходимо изричното им посочване в заповедта, с която се прекратява трудовото правоотношение на това основание / в този см. и Решение № 127 от 10.05.2010 г. на ВКС по гр. д. № 213/2009 г., IV г. о., ГК /. Правото на работодателя да премахва длъжности или да намалява щатните бройки за тях поради отпадане на нуждата, не подлежи на съдебен контрол. Преценка на работодателя по целесъобразност е какви длъжности са му необходими за осъществяване предмета на дейност на ръководената от него структура.

Налице са данни, че именно ответното образувание самостоятелно наема работна ръка и притежава белезите на работодател по см. на §1, т.1 от ДР на КТ.

Законът не предвижда изисквания за форма на действителност на щатното разписание, нито форма за доказването му. Такива изисквания няма и по отношение на волеизявлението на работодателя за промяна в щата, поради което фактът на съкращаване може да бъде доказван с всички допустими по процесуалния закон доказателствени средства. В производството по иска с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ работодателят следва да установи факта на съкращаване на щатните бройки, което може да бъде извършено както с документ, съдържащ изявлението на работодателя за съкращаването, така и чрез съпоставяне на утвърдените щатни разписания преди и след извършеното съкращаване. В този смисъл и решение № 296 от 27.06.2012 г. по гр. д. № 1712/2011 г. IV г. о. ВКС.

В конкретния случай, въззивният съд приема, че е доказано, че съкращаването реално е извършено с утвърждаването на новото щатно разписание към 01.11.2021 г., обективизиращо волята на работодателя от за

съкращаване на щатната бройка за длъжността, заемана от ищеца, поради което уволнението е извършено при наличие на основанията по чл. 328, ал. 1, т. 2 КТ.

С Решение № 520/ 03 януари 2013 г. по гр.д. № 1506 по описа за 2011 г., IV г.о., ВКС е възприел, че в правомощията на работодателя е да вземе решение за съкращение на щата и определи от кога да се прилага новото щатно разписание (вж. решение № 379/15.10.2012, ВКС, IV ГО по гр.д. № 944/2011). Трудовото правоотношение не може да бъде прекратено преди да бъде изчерпано действието на старото щатно разписание.

В случая, въззивният състав приема, че към момента на прекратяване на трудовия договор има данни за взето решение за съкращаване на щата на длъжността, заемана от ищеца - извод направен въз основа на събраните в първата инстанция и обсъдени по-горе писмени доказателства. Към момента на прекратяването на трудовия договор – считано от 01.11.2021 г., щатът е бил реално съкратен. За законосъобразността на заповедта за уволнение /независимо кога е изготвена/ е необходимо моментът на уволнението и на фактическото премахване на трудовата функция да съвпадат или уволнението да следва съкращаването на длъжността/ в т.см. Решение № 145 от 18.02.2010 г. на ВКС по гр. д. № 565/2009 г., III г. о., ГК/. В атакуваната заповед е посочено ясно основанията – съкращаване в щата – цифром и словом, като е пояснено коя е заеманата длъжност, която се съкращава и че същото следва да се счита от 01.11.2021 г.. Премахването на трудовата функция е от същата дата съобразно взетото решение със Заповед № 44 от 29.10.2021г. на директора на ЦПЛР - ОО, издадена на основание чл.259, ал.1 и чл.258, ал.1 от Закона за предучилищното и училищното образование вр. с чл.31, ал.1, т.12 и чл.31, ал.3 от Наредба № 15/22.07.2019г.за статута и професионалното развитие на учителите, директорите и другите педагогически специалисти и на основание раздел II, т.1 от Заповед № 250 - ЧР/13.04.2021г. на кмета на община Благоевград, с която е утвърдено длъжностно разписание на персонала и поименно разписание на длъжностите в ЦПЛР - Общинско обществено, считано от 01.11.2021г.

Видно от утвърденото към тази дата длъжностно разписание и поименно разписание на длъжностите, считано от 01.11.2021г. /л.22 и л.23/ е, че в структурата на работодателя от тази дата липсва щат за длъжността „Главен счетоводител“.

Заповед №44 от 29.10.2021г. на директора на ЦПЛР – ОО не е оспорена от ищеца след представянето и с писмения отговор от ответната страна, нито пък своевременно е наведено ново основание за незаконосъобразност на заповедта за прекратяване на трудовото правоотношение. Направени са в първото по делото заседание доказателствени искания от ищеца за изискване на документи, които отново са във връзка с тезата му, че липсва реално съкращаване на длъжността.

С оглед на тази му позиция, въззивният съд приема, че при наличие на представените в подкрепа на заповедта длъжностни разписания и определени щатове, които от 17.5 намаляват от 01.11.2021 г. на 16 / при съпоставянето им

става видно, че длъжността „главен счетоводител” не фигурира, както и 1 длъжност за възпитател, които от 5 стават 4/ - и следва да се зачете констатацията в Заповед №44 от 29.10.2021г. и се приеме, че същата действително е издадена на основание раздел II, т.1 от Заповед № 250 - ЧР/13.04.2021г. на кмета на община Благоевград.

С решение № 29 по гр.д. 2841/2015 г., III г.о., е прието, че дори несъответствието между утвърденото щатно разписание от кмета на община и приетата структура на общинската администрация от общинския съвет не се отразява на законността на уволнението, поради което и не е необходимо да се изследва допълнително този въпрос и както вече се посочи от въззивния съд – при липса на ясно и своевременно заявено оспорване на представен от ответната страна документ. Решението на работодателя за промяна в щата на предприятието може да бъде обективизирано в нарочен акт или с одобрението на щатно разписание, отразяващо промяната. При промяна в щата на предприятието, работодателят не е длъжен да издаде нарочен акт за отмяна на предходното щатно разписание. Правопораждащият факт за уволнение поради съкращаване на щата е волеизявлението на работодателя за промяна в щатните бройки, независимо дали и в какъв документ е отразено това волеизявление – така в Решение № 417 от 1.12.2015 г. на ВКС по гр. д. № 2512/2015 г., IV г. о.

Въззивният съд приема с оглед събраните доказателства и при липса на наведени в обратна насока доводи и своевременно заявени оспорвания, че както решението за съкращение, така и заповедта за уволнение са съответно - взето и издадена от надлежно овластено лице – директора на ЦПЛР – ОО.

Следва да се има предвид и това, че оспорване на уволнението по надлежния ред е налице само при въведен довод в исковата молба, най-късно в срока за отговор на твърденията, въведени от ответника с отговора на иска и в този смисъл са разрешенията, приети в задължителната на съдилищата съдебна практика на ВКС. (решение № 273/04.06.2012 г. по гр. дело № 1566/2010 г., решение № 237/09.07.2012 г. по гр. дело № 1460/2010 г. на състав на ВКС, IV г. о., решение № 459 от 27.10.2011 г. по гр. дело № 1532/2010 г., на ВКС, IV г. о., решение № 290/2012 гр. дело № 882/2011 г. IV г. о на ВКС и др.).

С иска за признаване на уволнението за незаконно по чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ ищецът отрича потестативното право на работодателя да прекрати трудовото правоотношение на посоченото основание. В исковата молба, становището в първото съдебно заседание - е посочил кръга факти, които опорочават оспорваното потестативно право на работодателя. Така са били очертани и фактите, които ответникът е следвало да доказва, с оглед надлежното упражняване на правото да уволни ищеца. Проверката по законността на уволнението следва да се ограничи по тези наведени възражения срещу законността на уволнението.

По доводите на въззивника, че първоинстанционният съд неправилно не е разгледал направено възражение за нищожност на представени от ответната страна граждански договори, сключени с трето лице:

След предявяването на иска ищецът може да допълва исковата си молба, като посочи нови факти само ако е направил съответното възражение срещу оспорваното потестативно право на работодателя, но е пропуснал да посочи някои от фактите, на които то се основава.

Срокът да се наведат нови доводи във връзка с незаконосъобразността на оспорената заповед не са били преклудирани, доколкото срокът по чл.312 ГПК във вр. с чл. 313 ГПК към първото по делото съдебно заседание не е бил изтекъл, доколкото ищецът е бил несвоевременно призован. Разпореждането с указанията на съда и призовката са получени от ищеца на 06.01.2022 г., а делото е насрочено за 11.01.2022 г.

Осъществяването на фактите, с които въззивникът обосновава това си възражение са че, чрез съставянето и подписването на двата граждански договора, ответното предприятие се е опитало да прикрие две обстоятелства:

- Извършеното фиктивно съкращаване на щата на длъжността „главен счетоводител“,

т.е. да прикрие изцяло незаконосъобразността на уволнението на ищцата;

- Действителните си правоотношения с лицето В.Д..

Въззивният съд приема, че чрез оспорване на едно правоотношение, в което ищецът не е страна, по същество това са доводи в насока твърдение за злоупотреба с право от страна на работодателя, както и правна преценка за приложението на чл. 8, ал. 1 КТ. Изменение на иска обаче не е направено. Отговорът на този въпрос – прикрива ли граждански договор – трудов такъв, може да се изследва освен в контекста на преценката по чл.8, ал.1 КТ, също и в контекста на наведения основен довод, че не е налице реално съкращаване в щата, поради което и се дължи отговор като част от предмета на спора.

С Решение № 222 от 31.07.2014г. на ВКС на Република България, гражданска колегия, четвърто отделение, постановено по гр.дело № 5394/2013 е даден отговор на следните правни въпроси: налице ли е реално съкращаване на щата, ако функциите на съкратената длъжност продължават да се изпълняват от друго лице, наето по граждански договор и задължен ли е съдът да обсъди всички доказателства и доводи на страните.

Посочено е от върховните съдии, че с решение № 17/31.01.2013 г. по гр.д. № 1168/2012 г. по описа на IV ГО ВКС, постановено по реда на чл. 290 ГПК е прието, че няма реално съкращаване на щата, когато за изпълнение на същата трудова функция по съкратената длъжност, работодателят наема друго лице на мястото на уволнения работник, но само, когато по своето естество, новото правоотношение, независимо от възприетото от страните наименование, е трудово. Изяснено е, че трудов е договорът, когато рискът се носи от възложителя на работата, а изпълнителят дължи спазване на трудова дисциплина и изпълнение на нарежданията на възложителя, при уговорено твърдо възнаграждение. Следователно, във всеки конкретен случай, трябва да се изходи от естеството на новото правоотношение – какви са правата и задълженията на страните по него и дали то не прикрива действително

трудова, по своя характер, правоотношение. В последния случай, няма да е налице реално съкращаване на щата. Няма пречка работодателят да прехвърли част от дейността си и на външен изпълнител, по което последният да поеме риска и да се яви възложител на работа, в отношенията с лицето, което конкретно я извършва. В този случай, физическият изпълнител е в трудови правоотношения с предприятието – външен изпълнител, не и с предприятието – възложител. По втория, процесуалноправен въпрос, по който е допуснато касационно обжалване, е посочено, че е дадено разрешение с решение № 217/09.06.2011 г. от IV ГО ВКС по гр.д. № 716/2010 г. В него било разяснено, че съдът е длъжен да определи правилно предмета на спора и обстоятелствата, които подлежат на изясняване като обсъди всички относими и допустими доказателства по делото, доводите и възраженията на страните. Г.

Разяснено е с цитираното по-горе решение на ВКС по гр.д. № 1168/2012 г., че съгласно чл. 36 от Закона за счетоводството (ЗСч), съставителите на финансовите отчети отговарят за организацията на счетоводната дейност в предприятието. Съставител на финансови отчети може да бъде физическо лице или специализирано счетоводно предприятие, когато отговаря на изискванията на ЗСч. В случаите, когато финансовият отчет се съставя пряко от физическо лице, то трябва да бъде в трудово-правно, служебно или облигационно правоотношение със съответното предприятие. Финансовите отчети се подписват от физическите лица, които управляват и представляват предприятието и физическото лице – съставител на финансовия отчет, наето по трудово, служебно или облигационно правоотношение, съответно от физическото лице, което управлява и представлява специализирано счетоводно предприятие, на което е възложено съставяне на финансови отчет. Тези правила нямат нормативно изключение за публичните финанси, в частност за общинските бюджети.

Видно от приетите като доказателства, сключени с трето лице след прекратяването на трудовия договор с ищцата - граждански договори, като тяхно основание страните са посочили - ЗЗД, като са приели за приложими по отношение неуредените въпроси правилата отново на ЗЗД. Съгласно чл. 5 от договорите, възложителят има право да осъществява контрол, без обаче да пречи на оперативната дейност на изпълнителя. Договорено е твърдо възнаграждение, платимо на 30 число на текущия месец, след приключване на възложената работа за месеца. Договорът е срочен и се прекратява с изтичането му, но също и при приключване на работата и по взаимно съгласие на страните.

Въззивният съд приема, че с гражданските договори не се прикрива трудово, по своя характер, правоотношение.

Не се установява чрез тези договори, че единствената цел на изменението в щата е било насочено към уволнението на ищцата, което работодателят не би могъл да постигне по друг законен начин. Няма изискване за работодателя да установява какъв е икономическият му интерес от промяна в щата; от значение е дали съкращаването на щата е реално. За преценката дали е действал добросъвестно са от значение фактите и обстоятелствата, които

обосновават твърдението на ищцата. С оглед оспорените граждански договори ищецът е имал възможност да ангажира доказателства и да направи свои доказателствени искания. Но от събраните доказателства не може да се направи обратен извод – че гражданските договори са сключени с цел да прикрият факта, че реално трудовата функция продължава да съществува.

Така, въззивният съд приема, че в полза на работодателя е възникнало потестативното право на уволнение и то е надлежно упражнено, с оглед основаниято за уволнение – съкращаване на щата. Затова към релевантния в случая момент е налице съкращаване на щата на работодателя, което засяга длъжността на ищеца.

Като правна последица от това следва да бъдат отхвърлени и съединените акцесорни иски за възстановяване на заеманата преди уволнението длъжност с правно основание чл.344,ал.1,т.2 от КТ и за заплащане на обезщетение по чл.344,ал.1,т.3 във вр. чл.225 от КТ.

Правилно са определени и дължимите от ищеца разноски, с оглед изхода на спора.

С оглед на този извод, който прави този съд, възраженията на въззивника се явяват неоснователни.

Въззивният съд достигна до фактически и краен правен извод за неоснователност на исковите, които са идентични с тези на първоинстанционния, поради което на основание чл. 271 ал. 1 от ГПК, постановеното от него решение следва да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

Дължимите държавни такси остават за сметка на бюджета на съдебната власт. Въззивникът следва да заплати на работодателя сторените в инстанцията съдебно-деловодни разноски за адвокат, платени по банков път в размер на 500 лв. и претендирани по списък по чл.80 ГПК.

По изложените съображения, Окръжен съд Благоевград, на основание чл.271 от ГПК

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение №144/29.03.2022 г., постановено по гр. д. №2916/2021 г., по описа на РС – Благоевград.

ОСЪЖДА ЯНК. В. ИВ., с ЕГН ***** с постоянен адрес: град Благоевград, ул. „адрес“ № 10 да заплати на „Център за подпомагане на личностно развитие - Общинско общежитие“ с Код по БУЛСТАТ ***** със седалище и адрес на управление: град Благоевград, ул. „адрес“ № 53, представлявано от М.К.Б. – Директор, направените по делото пред въззивния съд разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 500,00 /петстотин/ лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред ВКС на РБ в 1-месечен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____